

Samferdselsdepartementet
Postboks 8030 Dep.,
0030 OSLO

Fetsund, 6. juni 2013

HØRING: KOSTNADSFORDELINGSMODELL FOR DATALAGRINGS-DIREKTIVET

Vi viser til høringsbrev fra departementet datert 26. april 2013, og takker for anledningen til å kommentere forslag til ny modell for fordeling av kostnader ved gjennomføring av datalagringsdirektivet, samt visse andre endringer i ekomloven.

1. Om kostnadsfordelingen

Kabel Norge har tidligere kommentert forslaget fra Kostnadsdelingsutvalget (ref. vår høringsuttalelse av 19. april 2012). Vi mente ved denne anledningen at kostnadsfordelingen burde baseres på modell F, dvs. at staten skulle dekke alle kostnader ved datalagringen, først og fremst fordi det er statens egne behov som danner grunnlaget og behovet for datalagringen. Videre var vi opptatt av at de strenge krav til sikkerhetsnivå ved lagringen medfører store ekstra kostnader, uten at dette heller er tiltak som ekomtilbyderne har noe ønske om eller nytte av.

Dessuten har vi lagt stor vekt på at det er betydelig risiko for negative konkurransevirkninger og faktiske etableringshindringer, særlig for de mindre tilbyderne, dersom en betydelig del av kostnadene ved datalagringen skal dekkes av tilbyderne. Endelig har vi ment at det er svært usikkert hvorvidt det å legge noe av

kostnadene på tilbyderne, ville gi større kostnadseffektivitet for datalagringen totalt sett.

Selv om Nexia-rapporten gir en indikasjon på hva kostnadene kan komme til å bli, hersker det fremdeles betydelig usikkerhet ved disse kostnadsanslagene (noe Nexia selv fremhever). Kabel Norge har ikke forutsetninger for å kommentere Nexias anslag. Statens bidrag må derfor baseres på de faktiske kostnadene som vil påløpe, og ikke på disse anslagene.

Alt i alt er derfor Kabel Norge fremdeles av den oppfatning at staten må dekke alle kostnadene ved datalagringen, først og fremst ut fra at det utelukkende er statens egne behov som skal oppfylles, men også fordi vi er spesielt opptatt av de konkurransemessige utfordringene, særlig for de små tilbyderne. Departementet viser til at man ved utformingen av forslaget har tatt hensyn til konkurranseutfordringene på en god måte, men vi kan ikke se at dette er tilstrekkelig utredet eller begrunnet. Vi mener at bare full kostnadsdekning fra statens side kan sikre at det ikke oppstår negative konkurransevirkninger av kravet om datalagring.

Dersom myndighetene allikevel mener at tilbyderne skal dekke noen av kostnadene, bør denne andelen være langt mindre enn hhv. 33 % av etablerings- og 24 % av driftskostnadene, igjen basert på at det er statens behov som skal oppfylles, ikke tilbyderne.

Videre må uansett kostnadene ved kryptering dekkes av staten. I den grad dette medfører krav om kryptering allerede ved forberedelse av dataene hos tilbyderne, må staten følgelig dekke disse kostnadene.

Kabel Norge forutsetter at et mulig krav til føring av kostnadsregnskap og ekstern revisjon bare er aktuelt dersom staten skal dekke tilbyderne kostnader. Om dette blir situasjonen i større grad enn departementets forliggende forslag, må det presiseres nærmere hvorledes slike kostnadsregnskaper skal føres.

Kabel Norge er skeptisk til at Politidirektoratet skal være den etat som fører oppsyn med kostnadsfordelingen. Vi mener dette vil medføre en for nær tilknytning mellom politiets interesser ved datalagringen, og kontrollen av kostnadsfordelingen. Denne funksjonen bør legges til en uavhengig enhet, som gjerne kan være tilknyttet en nasjonal styringsgruppe.

2. Om etablering av databaser

Kabel Norge støtter i utgangspunktet at det bør etableres minimum to uavhengige databaser for lagring av data. Vi forstår det slik at dette er i henhold til Stortingets forutsetninger. Det vil åpenbart bli langt større kostnader dersom tilbyderne skulle ha egne løsninger hver for seg, slik Nexia-rapporten også påviser. Men også ved en modell der alle andre tilbydere enn Telenor har en felles database, er det viktig at forholdene legges slik til rette at kostnadene ved forberedelse av lagring (dersom dette allikevel skal bekostes av tilbyderne) blir forholdsmessige, dvs. etter tilbyderne størrelse, regnet etter antall sluttbrukertilknytninger.

Vi bemerker at det så langt ikke er sagt noe konkret om hvilket format dataene skal oversendes i, eller hva slags krypteringsnøkkel som skal benyttes. Det vil åpenbart være den beste løsningen å etablere en bransjestandard for dette.

Kabel Norge noterer at sluttbrukeres innsyn i registrerte data ikke er tatt med i Nexias kostnadsberegninger, men at det uansett er forutsetningen at kostnadene ved dette skal dekkes av staten. Etter vårt syn må denne innsynsretten utøves via den felles databasen som forutsettes etablert, slik at de enkelte tilbydere ikke blir berørt av dette. Tilbyderne skal jo heller ikke ha tilgang til data som er lagret i den sentrale databasen. Uten en slik felles løsning også for denne funksjonen, vil det lett bli større kostnader hos de mindre tilbyderne, med dårligere kostnadseffektivitet totalt sett som resultat.

3. Om stykkprisfinansiering

Kabel Norge er enig i at det bør innføres et system med stykkprisfinansiering for de databaser som opprettes. Stykkprisen må imidlertid fastsettes i henhold til de enkelte ekomtjenester og basert på de faktiske kostnadene, som igjen påvirkes av hvilke data som lagres. Dessuten må disse stykkprisene beregnes ut fra de faktiske totalkostnadene som påløper, og ikke fra estimatene.

Vi støtter at det blir nedsatt en arbeidsgruppe under ledelse av Post- og teletilsynet for å finne frem til de aktuelle stykkprissatsene. Vi mener dog at en slik arbeidsgruppe heller bør etableres som en permanent styringsgruppe for alle spørsmål knyttet til implementering og drift av datalagringen, der det er bred representasjon fra både myndigheter og ekombransjen.

4. Om iverksettelsen av datalagringen

Departementet foreslår at tilbyderne skal iverksette datalagringen fra 1. januar 2015, etter at regleverket presumptivt skal være på plass 1. januar 2014. Kabel Norge mener det vil bli en betydelig utfordring å få dette til, blant annet fordi regleverket ikke er endelig fastsatt. Først når dette er på plass, vil det være mulig å se helheten i alle utfordringene. Av denne grunn mener vi at det må gis en to-års frist fra 1. januar 2014 til iverksettelsen skal skje, dvs. fra 1. januar 2016.

5. Om administrasjonskostnader

Departementet sier i kapittel 2.7 at Post- og teletilsynet vil måtte dekke sine kostnader ved å føre tilsyn gjennom gebyrer. I dette ligger etter hva vi forstår at dette tilsynet bl.a. vil omfatte tiltak der *staten* dekker kostnadene ved selve tiltaket. Det blir derfor urimelig at tilbyderne skal bli pålagt gebyrer for dette tilsynet. Staten må i slike tilfeller kompensere PT's tilsynskostnader direkte.

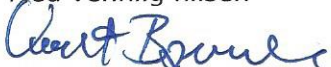
6. Øvrige lovendringsforslag

Kabel Norge har ingen kommentarer til de forslag som fremmes vedrørende politiets uthenting av data i nødssituasjoner, eller reglene for PUK-koder eller kundereskontro.

7. Oppsummering

Kabel Norge mener det fremdeles er vesentlige elementer ved implementeringen av datalagringen som er uavklarte (bl.a. innsynsretten for sluttbruker), slik at det med stor sannsynlighet vil være vanskelig å holde det tidsskjemaet som departementet legger opp til. Det er uansett viktig at det legges opp til et nært samarbeide mellom myndighetene og ekomtilbyderne for å få til en best mulig og kostnadseffektiv iverksettelse og drift av datalagringen.

Med vennlig hilsen

Knut Børmer
Daglig leder

Kabel Norge
Postboks 77
1901 FETSUND

post@kabelnorge.no
www.kabelnorge.no